

Danielin kirja – sata kolmekymmentäneljä

Profetaalinen avautuminen: 11. syyskuuta 2001:stä Yhdysvalloissa uhkaavasti lähestyvään sunnuntailakiin

Jeff Pippenger
2024-03-13

Sataaneljäkymmentäneljätuhannen sinetöimisen aika 11. syyskuuta 2001:stä Yhdysvalloissa pian voimaan tulevaan sunnuntailakiin saakka on se profeetallinen ajanjakso, jolloin jokainen Jumalan sanan näky täyttyy viimeisinä päivinä.

Sano heille siis: Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää käytetä sananlaskuna Israelissa; vaan sano heille: Päivät ovat lähellä, ja jokaisen näyn täyttymys. Hesekiel 12:23.

Tuossa linjassa kolmas enkeli saapuu jälleen, ja siten sitä edustaa kolmannen enkelin saapuminen 22. lokakuuta 1844 aina vuoden 1863 kapinaan asti. Vuoden 1863 kapinaa edusti muinaisen Israelin ensimmäinen kapina Kadesissa, ja sen vuoksi sitä edustaa koko historia Punaisenmeren ylityksestä ensimmäiseen Kadesin kapinaan asti. Ensimmäinen Kadesin kapina oli toisen Kadesin kapinan esikuva, ja näin ollen Aaronin kuolemasta toiseen Kadesin kapinaan ulottuva linja toistuu sinetöimisen linjassa.

Se toistuu milleriittien historiassa vuodesta 1840 vuoteen 1844, jota esikuvasi Kristuksen kaste ristille asti ja joka myös kuvasi ristin historiasta Stefanoksen kivittämiseen saakka. Käsky käskyn päälle, kukin muinaisista profeetoista puhui tästä ajanjaksosta enemmän kuin niistä päivistä, joissa he elivät.

”Kukin muinaisista profeetoista puhui vähemmän omaa aikaansa kuin meidän aikaamme varten, niin että heidän profetoimisensa on voimassa meitä varten. ”Mutta tämä kaikki tapahtui heille esikuviksi; ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikakausien loppu on tullut.” 1. Korinttolaiskirje 10:11. ”Eivät he palvelleet itseään, vaan meitä niissä asioissa, jotka nyt ovat teille julistetut niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia saarnanneet; niihin enkelit halajavat katsahtaa.” 1. Pietarin kirje 1:12....

”Raamattu on koonnut ja sitonut yhteen aarteensa tätä viimeistä sukupolvea varten. Kaikki Vanhan testamentin historian suuret tapahtumat ja juhlalliset toimitukset ovat toistuneet ja toistuvat seurakunnassa näinä viimeisinä päivinä.” Selected Messages, kirja 3, 338, 339.

”Viimeinen sukupolvi” on Pietarin valittu sukupolvi, joka on ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, ja heidät valitaan 11. syyskuuta 2001 lähtien aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka, jolloin heidät sitten korotetaan lipuksi. ”Kaikki”, eivät jotkin, vaan ”kaikki Jumalan sanan suuret tapahtumat ja juhlalliset toimitukset”, ”toistuvat” ”viimeisten päivien” ”seurakunnan” ”viimeisessä sukupolvessa”. Sinetöimisen linjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät.

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys. Toinen on profetia; toinen ilmestys. Sinetöity kirja ei ole Ilmestyskirja, vaan se Danielin profetian osa, joka liittyy viimeisiin päiviin. Enkeli käski: ’Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti.’ Daniel 12:4.” Apostolien teot, 585.

Se osa Danielin profetiasta, joka koskee viimeisiä päiviä ja joka avattiin, on ne näyt, jotka annettiin Danielille Sinearin kahden suuren virran, Uulain ja Hiddekelin, äärellä. Nämä näyt kuvaavat Danielin kirjan kahdeksatta lukua, jakeita kolmetoista ja neljätoista, sekä yhdenentoista luvun jakeita neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aika on se historia, jossa Kristus taivaallisena Ylimmäisenä Pappina iankaikkisesti sinetöi viimeisen sukupolven valitut suhteeseen, joka koostuu jumalallisesta ja inhimillisestä. Danielin yhdestoista luku, jae neljäkymmentä, osoittaa lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan välisen suhteen, heidän, jotka yhdessä nyt johtavat maailmaa Harmagedoniin, kuten sitä kuvaa republikaanisuuden sarven historia maapetossa, joka hallitsee Raamatun profetian kuudentena valtakuntana jakeen neljäkymmentä historian aikana. Jae neljäkymmentä osoittaa myös viisaiden ja tyhmien erottamisen, joka määrittää protestantismin sarven historian samassa historiassa, alkaen vuodesta 1798 aina pian tulevaan sunnuntailakiin asti.

Kaikki ”Raamatun kirjat” ”kohtaavat ja päättyvät” Ilmestyskirjassa, ja kohdatessaan Ilmestyskirja ”täydentää” Danielin kirjaa, ja sana ”täydentää” merkitsee saattaa täydellisyyteen. Niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, sellaisena kuin se on esitetty Ilmestyskirjassa, Danielin ne profetiat, jotka avattiin viimeisinä päivinä, saatetaan täydellisyyteen, kun ne tuodaan yhteen rivi rivin päälle sen historian linjan ylle, jota Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku edustaa ja joka alkaa jakeiden yhdestä kolmeen äänellä ja päättyy neljännen jakeen toiseen ääneen.

Danielin kirjassa Hiddekel-joen edustaman profeetallisen näyn täydellisyys merkitsee sen ulkoisen näyn täydellisyyttä, joka on Jumalan kansan vihollisilla, kun he tallaavat alleen pyhäkön ja sotajoukon. Danielin kirjassa Ulai-joen edustaman profeetallisen näyn täydellisyys merkitsee sen sisäisen näyn täydellisyyttä, jossa Kristus ilmestyy kansassaan, kun Hän viimeisen valitun sukupolven kohdalla toteuttaa liiton lupauksen yhdistää jumaluus ihmisyyteen.

Sinetöimisen historia, joka keskittyy maapetona kuvatun pedon republikaaniseen sarveen, alkaa siitä, että maapeto puhui Patriot Actin vuonna 2001, ja päättyy siihen puhumiseen, jota vuonna 1798 säädetyt Alien and Sedition Acts -lait edustivat ja joka Ilmestyskirjan luvussa kolmetoista esitetään maapedon puhumisena lohikäärmeen tavoin. Vuoden 1798 Alien and Sedition Acts -lait edustavat sen linjan loppua, joka alkoi Itsenäisyysjulistuksen puhumisesta vuonna 1776. Tämän profeetallisen historian ajanjakson keskellä maapeto puhui perustuslain voimaan vuonna 1789.

Vuoden 1776 puhuminen vastaa Patriot Actin puhumista, ja Alien and Sedition Acts edustavat pian tulevaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Tämän historian keskivaiheilla tulisi olla toinen puhuminen, joka vastaa vuotta 1789. Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun jakeiden yhdestä kolmeen ensimmäinen ääni tunnistetaan selvästi saapuvaksi silloin, kun New Yorkin kaupungin suuret rakennukset syöstiin maahan. Jakeen neljäs toinen ääni tunnistetaan niin ikään selvästi pian

tulevaksi sunnuntailaiksi. Molemmat näistä äänistä ovat jumalallisia ääniä, sillä ne ovat molemmat sen enkelin ääni, jonka on määrä valaista maa kirkkaudellaan ja jonka sisar White tunnistaa Ilmestyskirjan neljännentoista luvun ensimmäiseksi enkeliksi. Jeesus oli ensimmäinen enkeli, ja Hän havainnollistaa aina jonkin asian lopun sen alulla, joten Hän on myös kolmas enkeli, se enkeli, joka valaisee maan kirkkaudellaan.

Ensimmäinen enkeli kuvataan myös Ilmestyskirjan 10. luvussa laskeutuvana alas 11. elokuuta 1840, kuvaten siten ennalta enkelin laskeutumista 11. syyskuuta 2001. Sisar White lausuu suoraan, että enkeli, joka laskeutui 10. luvussa, oli ”ei kukaan vähäisempi henkilö kuin Jeesus Kristus”. Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ensimmäinen ja toinen ääni ovat Kristuksen ääni. Tätä historiaa esikuvataan vuosilla 1776, 1789 ja 1798, jolloin maapeto puhui kolme kertaa. Kristuksen ääni, joka puhuu Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kahden äänen välissä, kuuluu silloin, kun Hän puhuu Ilmestyskirjan 11. luvussa.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta lähtevä elämän henki, ja he nousivat jaloillensa; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Heinäkuussa 2023 ääni taivaasta (Kristuksen ääni) alkoi nostaa ylös niitä kahta todistajaa, jotka ateistinen lohikäärme syvyydestä oli surmannut kaduilla. Tuossa vaiheessa Yhdysvaltain perustuslakiin liittyvistä kysymyksistä tuli profeettallinen aihe, sillä seuraavan äänen kohdalla, jota 1798 edustaa, perustuslaki tullaan täydellisesti kumoamaan. Kukin kolmesta tienviitasta, 1776, 1789 ja 1798, vastaa kolmea jumalallista ääntä, jotka on merkitty päivämääriksi 11. syyskuuta 2001, heinäkuu 2023 ja pian tuleva sunnuntailaki.

Nuo kolme askelta vastaavat kolmannen voi-huudon kolmea askelta, joita edustavat 11. syyskuuta 2001, 7. lokakuuta 2023 sekä pian tuleva sunnuntailaki, jolloin seitsemäs pasuuna, joka on kolmas voi-huuto, äkisti saapuu ”suuren maanjäristyksen” hetkellä. Vuonna 2023 alkoi maan pedon molempien sarvien siirtymä, kuten Nebukadnessarin salaisen patsasunen kautta esitetään. Nebukadnessarin uni toisessa luvussa oli salaisuus, jonka ainoastaan Jumala saattoi paljastaa, ja Hän paljasti sen niille, jotka olivat läpäisseet ensimmäisen koetuksen, jota Danielin ensimmäinen luku edustaa.

Daniel ja ne kolme urhoollista ensimmäisessä luvussa, jotka läpäisivät ensimmäisen koetuksen, olivat niitä, jotka valitsivat syödä taivaallista ruokaa ja hylätä Babylonin ravinnon. He ovat niitä, joita Johannes kuvaa Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa, jotka ottavat pienen kirjan enkelin kädestä, joka ei ole kukaan vähäisempi henkilö kuin Jeesus Kristus, ja syövät siihen sisältyvän sanoman. He ovat niitä, joista puhutaan Johanneksen evankeliumin kuudennessa luvussa, jotka valitsivat syödä taivaallisen mannan lihan ja juoda sen veren, minkä toinen joukko hylkäsi, ja jotka sitten kääntyivät pois Kristuksesta eivätkä enää koskaan vaeltaneet Hänen kanssaan, luvussa KUUSI, jakeessa KUUSIKYMMENTÄKUUSI.

Siinä kehityslinjassa Kristus opetti Galileassa, mikä merkitsee ”saranaa” tai ”käännekohtaa”. Siellä Hän esitti sanoman taivaallisesta mannasta, jota Hänen opetuslastensa tuli syödä, niin kuin

Johannes oli syönyt Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa ja niin kuin Hesekiel oli syönyt kolmannessa luvussa ja Jeremia oli syönyt viidennessätoista luvussa. Se historia, jota Johannes edusti Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa syödessään pienen kirjan, edusti milleriittien historiaa vuosina 1840–1844, mutta se edusti vielä suoranaistemmin sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajanjaksoa kuin milleriittien historiaa. Tämä käy ilmi luvusta niistä ohjeista, jotka Johannekselle annettiin, kun häntä käskettiin syömään pieni kirja.

Ja minä menin enkelin luo ja sanoin hänelle: Anna minulle se pieni kirja. Ja hän sanoi minulle: Ota se ja syö se; se on tekevä vatsasi karvaaksi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja. Ilmestys 10:9.

Jakeessa Johannesta kehoitettiin ennalta, ennen kuin hän otti ja söi pienen kirjan, siitä kokemuksesta, jonka hänen syömänsä sanoma synnyttäisi. Milleriläiset eivät ennalta ymmärtäneet niitä karvasmakeita kokemuksia heidän profeettallisen historiansa linjaa koskevan Johanneksen symboliikan historiallisessa täyttymyksessä. Mutta sadalle neljällekymmenenlänälletuhannelle on kerrottu se ennalta, ja heidän edellytetään tietävän. Kun Johannes havainnollistaa joko ensimmäisen enkelin liikkeen historiaa tai kolmannen enkelin historiaa, sanoma synnyttää kaksi palvojen luokkaa ja päättyy sitten karvaaseen pettymykseen. Kun Jeremia söi pienen kirjan, hän kieltäytyi sen jälkeen liittymästä ”pilkkaajien joukkoon”.

En istunut pilkkaajien seurassa enkä riemuita; minä istuin yksinäni sinun kätesi tähden, sillä sinä olet täyttänyt minut närkeätyksellä. Jeremia 15:17.

जब यहजेकेल ने वह छोटी पुस्तक खाई, तब उससे कहा गया कविह इस्राएल के घराने के उन बलवाइयों को यह सन्देश दे, जो नहीं सुनेगे।

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, syö, mitä löydät; syö tämä kirjakäärö ja mene, puhu Israelin heimolle.... Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, sillä he eivät tahdo kuulla minua; sillä koko Israelin heimo on otsaltaan kova ja sydämeltään paatunut. Hesekiel 3:1,7.

Kun Kristus tarjosi Galilean kotiseurakunnalleen taivaallisen leivän, joka oli Hänen lihansa ja Hänen verensä, se luokka, joka kääntyi pois, ei enää koskaan vaeltanut Hänen kanssaan, ja se tosiasiassa, että tämä tapahtui kuudennessa luvussa, kuudennessakymmenennessäkuudennessa jakeessa, osoittaa, että syöminen on kolmivaiheisen koetusprosessin ensimmäinen vaihe, joka alkaa enkelin laskeutumisesta. Toinen koetus on se, jossa nämä kaksi luokkaa tulevat ilmi, olipa kyseessä Hesekielin ja Israelin paatuneen huonekunnan välinen vastakohta, tai adventismin sekä alun että lopun viisaat ja tyhmät neitsyet, tai Jeremia pilkkaajain seurakunnan vastaparina, tai Daniel ja kolme uskollista vastakohtana Babylonin tietäjille Danielin toisen luvun yhteydessä.

Johanneksen kuudennen luvun linjassa saapuminen Galileaan on 11. syyskuuta 2001. Sanoma lihan syömisestä ja veren juomisesta on se historia, joka lopulta johtaa pian tulevaan sunnuntailakiin. ”Sinä olet sitä, mitä syöt”, kuten Daniel ja kolme urhoollista ensimmäisessä luvussa edustavat, ja Johanneksen kuudennessa luvussa ne, jotka valitsivat syödä Kristuksen lihan ja juoda Hänen verensä, tulivat sen kuvan kaltaisiksi, mitä he söivät. Heistä tuli Kristuksen kuva, kun taas se toinen ryhmä, joka kääntyi pois eikä enää vaeltanut Kristuksen kanssa, ilmensi pedon

kuvaa. Toinen ryhmä oli Luojan kuva, toinen luomakunnan kuva. Johanneksen kuudes luku lisää merkityksen ”Galilea” päivämäärään 11. syyskuuta 2001, sillä sen merkitys on ”sarana”, ja näin se merkitsee opetuslapsille käännekohtaa. Kääntyisivätkö he taivaalliseen ruokavalioon vai Babylonin ruokavalioon? Profeetallisissa käännekohdissa Kristus ilmaisee valon seuraavaa ajanjaksoa varten, kuten Hänen laskeutumisensa vuonna 2001 edustaa, jolloin maa valistui Hänen kirkkaudestaan.

”Menneisyydestä on opittavia opetuksia; ja huomio kiinnitetään niihin, jotta kaikki ymmärtäisivät, että Jumala toimii nyt samoja periaatteita noudattaen kuin Hän on aina toiminut. Hänen kätensä näkyy Hänen työssään ja kansojen keskuudessa nyt aivan samoin kuin se on näkynyt siitä asti, kun evankeliumi ensi kerran julistettiin Aadamille Eedenissä.

”On ajanjaksoja, jotka ovat käännekohtia kansakuntien ja seurakunnan historiassa. Jumalan kaitselmuksessa, kun nämä erilaiset kriisit koittavat, annetaan juuri siihen aikaan tarkoitettu valo. Jos se otetaan vastaan, seuraa hengellinen edistys; jos se hylätään, seuraavat hengellinen taantumus ja haaksirikko. Herra on sanassaan avannut evankeliumin eteenpäin tunkevan työn sellaisena kuin sitä on tehty menneisyydessä ja tullaan tekemään tulevaisuudessa aina päätöstaisteluun saakka, jolloin saatanaalliset voimat tekevät viimeisen ihmeellisen liikkeensä.” Bible Echo, August 26, 1895.

Jumala toimii aina menneen historian samojen linjojen mukaisesti, eikä Hän koskaan muutu. On olemassa ”käännekohtia” (Galilea), jotka ovat ”kriisejä”, ja noissa ”käännekohdissa” annetaan ”sitä aikaa varten tarkoitettu valo”. Sinetöimisen ajan valo niille sadalle neljällekymmenelleneljälletuhannelle annettiin siinä kriisissä, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Jos tuo valo ”otetaan vastaan, tapahtuu hengellistä edistystä; jos se hylätään, seuraa hengellinen taantuminen ja haaksirikko.” Valo synnyttää kaksi palvojen luokkaa. Käännekohdan jälkeen seuraava valo edustaa sanomaa, joka synnyttää kaksi palvojen luokkaa.

Danielin toinen luku havainnollistaa toista koetusta, koetusta, joka seuraa ensimmäisen luvun ruokavaliokoetusta. Danielin ensimmäisen luvun ensimmäisessä jakeessa Juuda oli juuri joutunut Nebukadnessarin valloittamaksi, ja hänestä tuli sitten Raamatun profetian ensimmäinen valtakunta. Se oli käännekohta sekä kansakuntien että seurakunnan historiassa; se oli suuri kriisi, ja silloin annettiin ruokavaliokoetuksen valo. Daniel ja ne kolme urhoollista läpäisivät koetuksen, ja sitten toisessa luvussa he jälleen edustivat niitä, jotka läpäisivät toisen koetuksen. Toinen koetus oli koetus salaisuuden suhteen, jota ei kukaan ihminen, ei edes Nebukadnessar, tiennyt.

Koetuksen symbolina oli Nebukadnessarin unen kuvapatsas. Se oli elämän ja kuoleman koe kuvapatsaasta, jota kukaan ei tuntenut. Kuvapatsas yksilöi Raamatun profetian valtakunnat, ja Danielin kirjan luvuissa seitsemän ja kahdeksan samat Danielin toisen luvun valtakunnat esitetään petoina. Nebukadnessarin koe oli ”petojen kuvan” koe, joka viimeisinä päivinä tapahtuu sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana.

Viimeisinä päivinä pedon kuvan muodostaminen on Jumalan kansalle suuri koetus, jota edustavat Daniel ja kolme urheaa miestä. Se on koetus, joka heidän on läpäistävä ennen kuin heidät sinetöidään; siksi se on sinetöimis-koetteleva sanoma, joka joko synnyttää joukon, joka

vastaanottaa Jumalan sinetin ja heijastaa Jumalan kuvaa, tai joukon, joka vastaanottaa pedon sinetin ja sen tähden heijastaa pedon kuvaa. Danielin kirjan toisessa luvussa pedon kuvan sanoma oli sinetöity siihen historiaan asti, jolloin siitä tuli elämän ja kuoleman kysymys. Milleriläiset ymmärsivät Nebukadnessarin kuvan oikein, mutta sinetöimisen historiassa Nebukadnessarin kuvaan liittyvä salattu totuus avataan, mutta ainoastaan niille, jotka ovat ottaneet vastaan sanoman, joka oli syötävä, kun käännekohta saapui.

Tuo ravinto on myöhäissateen sanoma, joka alkoi, kun Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkeli laskeutui, ja myöhäissateen sanoma on menetelmä, jossa opetetaan rivi rivin päälle. Ilman tuon totuuden omaksumista pedon kuvan muodostumista koskevaa salattua sanomaa ei voida nähdä.

Ellen Whittlelle ”osoitettiin selvästi, että pedon kuva muodostettaisiin ennen kuin armonaika päättyy”. Sanoma pedon kuvan muodostumisesta Danielin kirjan toisessa luvussa edustaa kuvan muodostumista, joka voitiin nähdä vasta sitä ”käännekohta” seuranneessa historiassa, jolloin valo sitten annettaisiin. Se, mitä Nebukadnessarin kuvasta nyt ymmärretään, on se, ettei se ainoastaan yksilöinyt Raamatun profetian neljää ensimmäistä valtakuntaa, vaan se yksilöi kaikki kahdeksan valtakuntaa, ja tuo ymmärrys tuottaa uuden pedon kuvan muodostelman.

Tuo totuus osoittaa, että kahdeksas peto on yksi niistä seitsemästä, ja lisäksi se osoittaa, että Yhdysvallat, joka ensin muodostaa pedon kuvan ja sen jälkeen pakottaa koko maailman tekemään samoin, tulee omaamaan sen pedon profeettallisen ominaispiirteen, jonka kuvan se muodostaa. Tähän kuvaan sisältyy, että se on kahdeksas, joka on yksi niistä seitsemästä, ja Kristuksen kolmen äänen historiassa se merkitsee 11. syyskuuta 2001 tapahtunutta käännekohta, vuoden 2023 ääntä, joka kutsuu kahden todistajan kuolleet, kuivat luut jaloilleen, sekä ääntä, joka on kutsu ulos Babylonista.

Saalle 2023 ominainen ääni on se ääni, joka tunnistaa Nebukadnessarin kuvan salaisuuden ja sen, milloin se puhuu.

11. syyskuuta 2001 edustaa ajanjaksoa, joka alkaa siitä ja päättyy 18. heinäkuuta 2020. Toisen äänen ajanjakso luvusta yksitoista edustaa ajanjaksoa 18. heinäkuuta 2020 aina kolmanteen ääneen asti pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Toinen ajanjakso, joka alkaa 18. heinäkuuta 2020, sisältää 3. marraskuuta 2020 olevan tienviitan ja 6. tammikuuta 2021 olevan tienviitan, jolloin ne, jotka olivat surmanneet kaksi todistajaa, alkoivat iloita ja lähettää lahjoja, ja siihen sisältyy heinäkuu 2023, jolloin erämaan ääni alkoi antaa seitsemännen pasuunan varoitusta.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में आगे बढ़ाएँगे।

”Keban-joen rannoilla Hesekiel näki pohjoisesta tulevan pyörremyrskyn, ”suuren pilven, ja tulen, joka leimahteli sen keskellä, ja sen ympärillä oli kirkkaus, ja sen keskeltä ikään kuin hehkuvan metallin hohde.” Useat toisiinsa liittyvät pyörät liikkuvat neljän olennon ohjaamina. Korkealla kaiken tämän yläpuolella ”oli valtaistuimen muotoinen näkö, safiirikiven näköinen; ja valtaistuimen muotoisen näön päällä oli ikään kuin ihmishahmon näkö sen yläpuolella.” ”Ja kerubien seassa näkyi ihmiskäden muoto heidän siipiensä alta.” Hesekiel 1:4, 26; 10:8. Pyörien rakenne oli niin monimutkainen, että ne ensi silmäyksellä näyttivät olevan sekasorrossa; mutta

ne liikkuvat täydellisessä sopusoinnussa. Taivaalliset olennot, joita kerubien siipien alla oleva käsi kannatti ja ohjasi, panivat nämä pyörät liikkeelle; niiden yläpuolella, safiirivaltaistuimella, oli Iankaikkinen, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, jumalallisen armon vertauskuva.

“Niin kuin pyöränkaltaiset monimutkaiset rakenteet olivat kerubien siipien alla olevan käden johdossa, samoin ihmiselämän tapahtumien monimutkainen kulku on jumalallisen hallinnan alainen. Kansojen riidan ja myllerryksen keskellä Hän, joka istuu kerubien yläpuolella, ohjaa yhä maan asioita.

Kansakuntien historia, niiden, jotka toinen toisensa jälkeen ovat täyttäneet niille määrätyn aikansa ja paikkansa tiedostamattaan todistaen siitä totuudesta, jonka merkitystä ne itse eivät tunteneet, puhuu meille. Jokaiselle kansakunnalle ja jokaiselle tämän päivän yksilölle Jumala on määrännyt paikan suuressa suunnitelmassaan. Tänään ihmisiä ja kansakuntia mitataan luotinuoralla Hänen kädessään, joka ei erehdy. Kaikki ratkaisevat omalla valinnallaan kohtalonsa, ja Jumala ohjaa kaikkea tarkoitustensa toteutumiseksi.

”Se historia, jonka suuri MINÄ OLEN on sanassaan hahmotellut, liittäen lenkin toisensa jälkeen profeetalliseen ketjuun menneisyyden iankaikkisuudesta tulevaisuuden iankaikkisuuteen, kertoo meille, missä olemme tänään aikakausien kulussa ja mitä tulevana aikana voidaan odottaa. Kaikki se, minkä profetia on ennustanut tapahtuvaksi tähän nykyhetkeen asti, on piirtynyt historian sivuille, ja me voimme olla varmat siitä, että kaikki, mikä on vielä tuleva, täyttyy omassa järjestyksessään.” Education, 177, 178.